

VII. ÉVFOLYAM 7. SZÁM 2021. OKTÓBER
LEVÉL A SZERKESZTŐSEGNEK: marcalinaplo@gmail.com

MARCALI VÁROSI ÖNKORMÁNYZAT INGYENES MAGAZINJA
MEGJELENIK 5000 PÉLDÁNYBAN

marcalinapló

NEMZEDÉKEK A VÁROS SZOLGÁLATÁBAN - 2. RÉSZ

- Az első emlékeim engem már Marcalihoz kötnek - idézi fel a gyerekkor képeit a kisebbik fiú, Csaba -, mi még nem kütyükkel, hanem egymással játszottunk. Az iskolánál laktunk akkor még, és az udvar, a kert, a sportpályák mindig kínáltak nekünk valami izgalmas elfoglaltságot. Rohangáltunk, fociztunk, de a környéket is bebarangoltuk. Mint a testvérek, úgy nőttünk össze a környékbeli fiúkkal - Bánkuty Jóska, Király Sanyi, Balázs Gyuri -, nem véletlen, hogy az akkor kötött barátságok máig megmaradtak. Velünk szemben laktak a Kőrösi -fiúk, velük is sokat voltunk együtt, a szüleik, Aranka néni és Lajos bácsi sok marcali diákot tanítottak, karakteres egyéniségek voltak.

- Mindkét szülőtok pedagógus volt, és ti is mind a ketten ezt a pályát választottátok. Összefüggenek ezek egymással?

- Egyértelműen. Ebben nőttünk fel. Elvégeztem a tanítóképzőt, Boglárra kerültem, a fővárosi nevelőotthonba. Nagy iskola volt az nekem. Különös világ, ami azonnal megfogott. Nehéz sorsú, többnyire sérült lelkű gyerekek éltek itt, súlyos tapasztalatokkal maguk mögött - perifériára került családok, éppen büntetésüket töltő szülők magukra maradt kiskorú leszármazottai. A pedagógia mellett itt fordult az érdeklődésem a kriminálisztika felé, ez utóbbi egyébként apám kedvence is volt ...

Amikor megkaptam a behívómat - akkor még kötelező katonai szolgálat volt -, és lehetett választani, hogy katonának állok-e vagy elmegyek tisztképzőbe Kerepestarcsára, ez utóbbi mellett döntöttem. Olyan rendőrtiszt voltam, aki pedagógus is egyben, így természetes módon adódott, hogy az ifjúságvédelemben dolgozzam, és akkor már itthon, Marcaliban. Annyi év alatt megéltem jó néhány változást, ilyen-olyan átszervezést: Fonyódon újjáalakult a kapitányság, én pedig oda kerültem bűnügyi osztályvezetőnek, de dolgoztam a megyei főkapitányságon is, ott az ügyeletet irányítottam. De akárhol is szolgáltam, az otthonom mindig Marcali volt.

- A férjem rendkívül fontosnak tartotta, hogy a gyerekeink csak addig legyenek távol, amíg muszáj - szögezi le Márta néni -, hogy próbáljanak meg itthon munkát találni, és jöjjenek haza. Amikor Laci fiúnk végzett Pécsen, Kéthelyen tudott elhelyezkedni, lakást is kapott ott, de ahogy lehetett, visszajött.

- Akkoriban ismertük meg egymást - idézi fel a tovatűnt ifjúság emlékeit Laci özvegye, Bea - ő fiatal tanárként a nyári szünetben kukoricát árult a máriai strandon, én pedig főiskolásként ugyanott a Deltában voltam diákmunkán. Esténként, amikor végzett, be-betért hozzánk - ősszel már a menyasszonya voltam, de nekem még vissza volt egy évem a főiskolán. Ő már Kéthelyről is bekapcsolódott a Mikszáth Iskola sportéletébe, és ahogy adódott rá lehetősége, tanítani is odament.

Én is kaptam állást a Noszlopyban, szolgálati lakásunk is lett, két év különbséggel pedig a gyerekeink is megszülettek, Viktor és Kornél.

- Nagyatádi lány vagy. Nem szeretted volna inkább, hogy ott telepedjete le? Könnyen adtad be a derekadat?

- Én szívesen költöztem ide, egyébként is, én félig-meddig hazajöttem. Édesapám győtai származású, ott élt a nővére, Mancsi néni és az öcsce, Dezső bácsi / Guricza Józsefné és id. Ható Dezső /. Ott nyaraltam gyerekkoromban, kiterjedt, összetartó rokonság vett körül. Ma is többen élnek-dolgoznak Marcaliban a Guricza- vagy a Ható-család tagjai közül.

Laci kilenc évig tanított a Mikszáthban, Trombitás Árpai, Böle Laci, Gájer Tamás, Kis-Dörnyei Laci voltak társai a munkában.

Szőrnyű kimondani is: ötük közül hárman már nem élnek ... Amikor átment a Sportcsarnokba, akkor se változott meg alapvetően az életünk.

Igaz, hogy kevesebbet tudott itthon lenni, és a hétvégék is munkával teltek, de a családjához való viszonya nem változott, ugyanúgy számíthatott rá mindenki, ahogy azelőtt. Voltak persze nehezebb időszakok is, a vásárok előtti hónapok, vagy azok a nyarak, amikor új edzővel, játékosokkal kellett tárgyalni. De akkor is ugyanúgy megtartottuk a nagy családi összejöveteleket vagy a közös programokat, kirándulásokat a barátainkkal, Bodrogi Csabáékcal, Lantos Ernőékkel.

- Te ma is a Noszlopyban tanítasz, a szakpárosításod meglehetősen szokatlan: matematika-ének. Egyáltalán hogy jutott ez eszedbe?

- A zene kisgyerekkoromtól adott volt, zeneiskolába jártam. A matematika később került képbe, és ez arra is példa egyúttal, hogy milyen hatást tud gyakorolni egy nagy tudású, karizmatikus pedagógus diákjai egész életére. Gimnáziumi matematikatanárom és osztályfőnököm, Ködmön Imre szerettette meg velem úgy a szaktárgyát, hogy ez eldöntötte a választásomat. Itt az iskolában eleinte énekszakosként számítottak rám, a művészeti iskola életében is részt vettem, a Calypsóban is énekeltem. Később viszont inkább a matematika került előtérbe, főleg a tehetséggondozás kötötte le az energiáimat, az ebben elért eredményeimért kétszer is kitüntetést kaptam.

Csabának viszont nem kellett idehozni a feleségét, ő marcali lányt vett el, Szabó Gyöngyit. Gyöngyi szüleit nagyon sokan ismerhetik a városban, negyven éven keresztül dolgoztak a kórházban mindketten, sokáig az ot-tani szolgálati lakásban is laktak. Erzsi néni a belgyógyászatban volt ápolónő, Gyuri bácsi pedig gépkocsivezetőként dolgozott. A Szabó-kislányok sokat játszadoztak a kórház gyönyörű parkjában, máig tartó kötődésük a természethez innen, no meg a szülőktől eredeztethető, akik mindig szerettek kertészkedni.

Márta néni jegyezte meg, milyen különös játéka a sorsnak, hogy abban az iskolában, ahol ők hatvan évvel ezelőtt elkezdték a marcali életüket, ma mindkét menyük ott tanít, Gyöngyi igazgatóhelyettes.

- Az apósom még élt - emlékszik vissza Gyöngyi - amikor 11 éve felkértek igazgatóhelyettesnek. Ő biztatott a legjobban, hogy vállaljam el, nagyon örült neki, hogy így alakult, teljes szívvel állt a döntésem mellé.

Közben a második nemzedék felett is múlni kezdtek az évek. Csaba még ötven se volt, amikor egészségügyi problémái miatt nyugdíjba került, igaz, rövid pihenő után újra tudott munkát vállalni: dolgozott pénzügyi vonalon, de egy magánnyomozó barátjának is segít alkalomlag. Laci pedig... fájdalmasan friss még a seb mindenkinek.

- Először az apósom megrendítően hirtelen halála tört össze bennünket - keményíti meg magát Bea az emlékezéshez -, aztán én betegedtem meg. A helyzetem reménytelennek látszott, de szinte csodával határos módon - meg a család segítségével - sikerült talpra állnom. Ahogy visszamehettem dolgozni, teljesen váratlanul, de egyértelműen jelzett Laci szervezete: baj van.

Heteken belül megvolt a diagnózis, megműtötték ugyan Kaposváron, de nem az lett az eredmény, amiben reménykedtünk. A marcali kórházban ápolták tovább, és olyan szépen javult az állapota, hogy haza vihettük. Szellemileg teljesen rendbe jött, visszatért a humora - nem is ápolni, csak segíteni kellett. És segített mindenki. A csarnokbeli munkatársak Viktor fiúkkal együtt vitték tovább a dolgokat, napi rendszerességgel jöttek konzultálni vele, beszámolni a dolgok állásáról. Kornél mindent hátrahagyva rohant haza minden hétvégén, Csaba fáradhatatlanul hordott bennünket orvostól orvosig, egyik vizsgálatról a másikra.

Anyukám főzte a kedvenc leveseit, az ő édesanyja pedig tartalmaz, meghitt beszélgetésekkel tartotta benne a lelket. Mindenki mellénk állt, a kézilabdások, a barátok, a szomszédaink. Karácsony előtt roskadáig telt a konyhaasztalunk kaláccsal, süteménnyel.

És nem beszéltünk róla, hogy mi lesz... Ő meg a legnagyobb teherrel, a közelgő elmúlás súlyával a vállán, ugyanolyan természetesen viselkedett, mintha mi se történne. Csak az a zöld mappa telt meg közben csendben, elkészült a lista a tennivalókkal, amiket el kell majd végeznünk, ha ő már...

- Azt nem tudom szavakkal megfogalmazni, csak átélni és érezni, milyen az, ha felnézek a Sportcsarnokra, és meglátom kiírva rá a gyerekenk nevét - tőri meg a hirtelen beállott csendet Márta néni.

A sport mindig kitüntetett szerepet játszott a család életében, aminek talán az anyai nagyapa példájában, netán génjeiben keresendő a forrása. Ő nemcsak sportolt, hanem sportvezetőként is tevékenykedett, amikor öregségükre feleségével együtt ők is Marcaliba költöztek, valóságos saktábor gyűjtött maga köré még itt is.

Az unokák nemzedékében ezt a vonalat főleg Laci fiai vitték tovább. Szenevélyes vonzalmuk a kosárlabda iránt mindenk előtt Bőle László tanár úr érdeme, aki edzőként országos döntőig vitte azt a csapatot, amelyeknek a testvérek közül Viktor a kapitánya, Kornél pedig a játékos volt. Mára már ők is felnőtt emberek, Viktor az édesapja örökébe lépve viszi tovább a Sportcsarnokot. Mellette edzősködi is, diplomát is ezen a területen szerzett. Kornél - aki profi kosarasként évekig az utánpótlás, majd a felnőtt válogatott tagja volt - pénzügyi tanulmányokat végzett, fő hivatását a „civil” életben szeretné megtalálni. Mellette ma is aktívan kosárlabdázik, visszakérült Pápára, ahonnan a család sorsának formálódása a szerzetes nagybácsi babáskodásával hajdanán elindult...

Csabáéknál a nagyfiú, Konrád lett aktív sportoló, de ő a focit választotta, már gimnazistaként a Rákóczihoz került Kaposvárra. Ma Lellén játszik, ott is él, de nem a sport a főfoglalkozása, hanem az ingatlanfejlesztésben tevékenykedik.

Eszter lányuk egy angliai kitérő után és egyetemi tanulmányai végeztével visszatért Marcaliba, itt is dolgozik, értékesítési vezető a Green Tyre Zrt-nél. Eszter lett a családi hagyományok örököse: „bevonozta” a városba a férjét, Danicsér Dávid építőmérnököt, itt kezdték meg közös életüket. Lakodalomra készülődtek, amikor kiderült, hogy a nagymama, Gyöngyi édesanyja éppen búcsúzik az élettől. Az ő kívánsága volt, hogy vele akár mi történik, az esküvőt tartsák meg! Így is történt, csak a zene halkabban szólt...

Reméljük és kívánjuk is egyúttal, hogy hamarosan folytatódhasson a család története a következő nemzedék krónikájával!

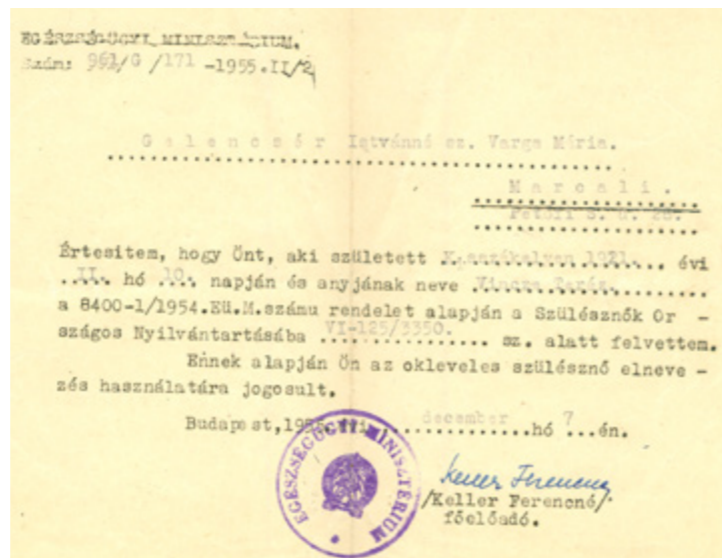
KEREK SZÁZ

Idén februárban ünnepelte 100. születésnapját Marcali legidősebb polgára, Gelencsér Istvánné, a járvány miatt azonban csak szűk családi körben lehetett őt felköszönteni.

Pedig nagyon sokan ismerik: Egy negyed évszázadot dolgozott végig a kórházban, alig van a város régebbi lakói között olyan, akinek a családjában ne akadna valaki, akit Mária néni segített a világra. Szakmai sikerekkkel és személyes tragédiákkal teli, változatos életútjának állomásait leánya, Zsuzsa és veje, Horváth Károly segítségével sikerült felidézni.

Egy Tolna megyei kis falu, Kisszékely grófi birtokán született, és ott is nőtt fel, az első világháborút követő nehéz években. Örökre megőrződött benne a kép, ahogy a dermesztő hidegben, hóna alatt az aznapra szükséges tűzifával bukdácsol a hatalmas hóban, útban az iskola felé. Tüzelőről ugyanis a diákoknak volt kötelességük gondoskodni. Varrónőnek tanult először, mert azt a faluban is meg lehetett oldani, a korabeli szokásoknak megfelelően 18 éves korában férjhez is ment, rá két évre pedig megszületett a kisfia, Miklóska. Az idillikus, boldog ifjúságra azonban hamarosan sötét árnyékot vetett a háború - férjét katonának vették, az élet egyre keservesebb lett. Ám a fiatalasszony egyszer csak hírt vette, hogy a rohamosan szaporodó sebesültek ellátására a pécsi klinika munkaerőt toboroz, ápolónőképzőbe vár jelentkezőket. Meghányták-ve-

Néhány vonalkában három év története :
1948-at írunk - az egyetem már nem magyar és nem királyi , sőt , Erzsébet sem.
Szegénység és igénytelenség , megteszi a régi fejléc is , majd behuzigálunk !

tették a dolgot, és végül úgy döntöttek, meg kell ragadni az alkalmat, menjen csak el, a nagyszülők majd gondoskodnak addig a kisfiúról.

Így lett a Magyar Királyi Erzsébet Tudományegyetem hallgatója 1944-ben. A képzeletben élő szép egyenruha, a ropogósa keményített fityula álomképe meg a véres valóság között feszülő ellentét komoly próbatétel volt ám - az első császármetszés alatt háromszor lett rosszul, ki is kellett vinni a műtőből ... De professzora bízott benne és visszahívatta, ő pedig megkeményítette magát, és azért se adta fel!

Minden újra szépnek látszott. Sikeresen elvégezte az iskolát, a háborúnak vége lett, a férje szerencsésen túlélte, már útban volt hazafelé, a kisfia szépen cseperedett.

És ekkor egy pillanat alatt omlott össze minden. A férje örökre tisztázatlanul maradt körülmények között út közben meghalt, a kis Miklóska pedig valamilyen akkoriban gyakori fertőzésben, feltehetőleg tifuszban hunyt el hirtelen. Ez a váratlanul rátörő, megsemmisítő erejű kettős tragédia aztán egész életét beárnyékolta: Örökre megkeserítette, olykor-olykor meg is keményítette a szívét, ami néha emberi kapcsolataira is teherként nehezedett. Messzire indult, maga mögött hagyta a múltat, előbb Kéthelyre került bábának, majd az ötvenes évek első felében megkezdte szülésznői tevékenységét a marcali kórházban, ahol egészen 1979-ig, nyugdíjba vonulásáig dolgozott.

Első főnöke Czipri Máttyás volt, akire nemcsak szakmai tudása miatt nézett fel, hanem emberileg is kötődött hozzá. A főorvos meghurcoltatása majd tragikus halála idején, amiben csak tudta, támogatta a manzardban meghúzódó családját, és menekülésüknél is segédkezett. Az intézmény kitűnően működött dr. Viczián Antal irányításával. A legtöbb időt a pályán dr. Fodor Tamás mellett töltötte, aki nemcsak a szülészet vezetője, hanem egy ideig az intézmény igazgatója is volt, és akit nemcsak tiszteltek, hanem őszintén szerettek is a munkatársai. Ideális vezető volt: emberséges, megértő, empátikus személyiség. De jó szívvel őrizte meg emlékezetében a vele vagy az irányítása alatt dolgozó szülésznőket, Zsinicsné Manyát, Kallóné Jutkát vagy éppen Simonné Erzsikét, akivel - minő morbid játéka

a sorsnak! - életük alkonyán ismét összekerültek egykori munkahelyükön, de immár betegként az ápolási osztályon. A szakmai vitákat, az egykori súrlódásokat már rég békévé oldotta az emlékezés, és igen „így múlik el a világ dicsősége”, azóta már Mária néni köztisztelőben álló utódja, a nagyra becsült Tisza Ica is nyugdíjba ment.

De hát a szülészet sincs már meg!!! Pedig valamikor régen egy összeszokott gárda dolgozott itt, éveken keresztül változatlan felállásban. Családiás légkör honolt az ódon falak között, ahol a munkatársak nemcsak egymást, hanem betegek nagy részét is jól ismerték, aminek a gyógyításban is mutatkozott haszna. Amíg a szülők - orvosok, nővérek, különféle kórházi dolgozók - a munkájukat végezték, gyerekeik csapatostul játszottak, rohagáltak a nagy

MI A M. KIR. ERZSÉBET TUDOMÁNYEGYETEM
ORVOSI KARÁNAK
DÉKÁNJA ÉS TANÁRAI

Bt. 16/1913-111.

ezennel nyilvánosan tanúsítjuk, és tudatjuk mindazokkal, akiket illet, hogy tisztességes

ÖZV. PAPP MIKLÓSNE
VARGA MÁRIA

aki 1921 év február hónap 11 napján Magyar ország Tolna megye Kisszékely községben született,
a m. kir. Erzsébet tudományegyetemi női klinikával kapcsolatos bábatanfolyamon rendszeres elméleti és gyakorlati oktatásban részesült s a folyó év
és hó alólírt napján készülségére nézve szigorú vizsgálatnak vettetett alá s gyakorlati jártasságának is meggyőző bizonyítékát adta. Ennélfogva nevezettet a **bábamesterség gyakorlására képesnek**
és alkalmasnak ítéljük, nyilvánítjuk és megerősítjük, úgy, hogy őt mindenki annak elismerni tartozzék. Miután orvosi karunk előtt a törvényes esküt is letette, a törvénytől
reánk ruházott hatalomnál fogva az esküjébe tett fogadalom hű megtartásának valamint az illetékes utasítások és szabályrendeletek követésének feltételével **a bábamesterség szabad gyakorlására**
ezennel feljogosítjuk.

Ennek bizonyosságául kiadtuk részére ezt az orvosi kar nagyobb pecsétjével és sajátkezű aláírásunkkal megerősített

OKLEVELET.

Pécsett, 1944. év junius hónap 19 napján.

Károly László
a szülészeti és nőgyógyászati ny. r. tanára. h.
egyet. m. tanár.
Klinikai adójelölés.

Árpád Károly
az orvosi kar e. i. Dékánja.

Dr. Árpád Károly
az orvosi kar e. i. jegyzője.

Sógornők egymás közt

Bertalané Gelencsér Ilonka néni a kórház sebészetén volt ápolónő, a férje ugyanott mütös. Ahogy mindenki ismerte, Ilon néni, a háború után a kaposvári kórházban teljesített szolgálatot. Amikor megtudta, hogy megérkezett a vonat a szabaduló hadifoglyokkal, végigjárta színház melletti parkban további sorsokra váró elgyötört embereket, marcaliakat keresve. Merthogy vajaz kenyeret vitt nekik... Ő már nincs közöttünk, pár nappal a 100. születésnapja előtt halt meg. Lánya is Marcaliban él, a ma is aktív, fodrászként évtizedeket végigdolgozó Szita Istvánné Bertalan Ibolya.

parkban, és amikor valamelyik felnőttnek akadt pár perce, az rájuk nézett vagy rendet tett köztük. De emlékeztetések az egykori majálisok is, amikor együtt szórakoztak a munkatársak és családtagjaik, rangra, beosztásra való tekintet nélkül. A felnőttek apró ajándékokat, főleg édességeket adtak össze, amit a gyerekek kaptak meg, afféle zsákbamacska - játékok keretében.

Mária néni mindenki kemény asszonynak ismerte, akinek nem nagyon lehetett ellent mondani, akit az isten is vezéregyéniségnek teremtett. Nem volt más választása. Úgy alakult a sorsa, hogy meg kellett tanulnia egyedül megállni a helyét, egyedül vállalni a felelősséget mindenért. Miután Marcaliba került, másodszor is férjhez ment, megszületett a kislánya, Zsuzsanna Beáta. Aki azt gondolja, hogy annyi szenvedés után végre harmonikus családi élet köszöntött rá, alaposan téved. Zsuzsika mindössze négy éves volt, amikor Gelencsér István egy későn diagnosztizált vakbélgyulladásban meghalt, a kislány apa nélkül nőtt fel. Mária néni pedig hozzá szigorította magát a magányhoz, a továbbiakban abban a hitben élte az életét, hogy a férfiszerepet is saját magának kell betölteni a családban, hogy csak magára számíthat.

Öregségére a lányáékhöz költözött, kisunokája, Ádám pedig meghozta életébe a melegséget, a kölcsönös szeretet élményét. Nevelésébe megbízható felelősséggel segítette be amikor csak szükség volt rá. Talán az sem egészen véletlen, hogy Ádám lett az a családban, aki felnőve visszanyarodott a nagymama pályájának színterére, az egészségügybe. Az orvosi hivatást választotta, traumatológus - ortopédorvosként dolgozik Pécsen. Ott, ahonnan a nagymama olyan sok évvel ezelőtt elindult. Marcaliból is kerülnek hozzá betegek, akik nem győzik dicsérni alaposágát, kedvességét. Mária néni pedig még megadatott, hogy a dédunokájában, Ádám négy és fél éves kislányában, Emmában is gyönyörködhetett.

Minden jó, ha jó a vége. Ne legyünk telhetetlenek - ennél többet nem kívánhatunk.

JUBILEUMI PROGRAMSOROZAT A GIMNÁZIUMBAN

Hetven éves ebben a tanévben a Marcali Berzsényi Dániel Gimnázium. 2021. október 5-én ünnepélyes megnyitóval kezdődött meg az iskola évfordulós programsorozata.

Ez alkalmából Kőrösi András igazgató és Gál András (Dr. Gál József unokája) felavatták a Dr. Gál József szaktantermet, és leleplezték a névtáblát. Gál András és Vidák Tünde, a Marcali Múzeum igazgatója emlékezett meg a Tanár Úr életéről, munkásságáról. A terem előtt kiállítás tekinthető meg Dr. Gál Józsefről, amelyet a Marcali Múzeum munkatársai állítottak össze. Ugyanekkor nyílt meg az aulában Erdődi Livia iskolatitkár, egykori berzsényi diák festménykiállítása. Művei a fantasztikum, a képzelet világába repítenek el bennünket. A gimnázium előzetesen lógópályázatot hirdetett az évfordulóra, ennek eredményét is ekkor ismertették. Első helyezést Csécs Blanka 11. A és Göntér Alexa 11. A osztályos tanulók értek el.

ORSZÁGOS DÖNTŐBEN A MIKSZÁTHOS SPORTOLÓK

Kecskeméten rendezték meg 2021. október 12-én a DiákOlimpia Atlétika- Úgyességi és Váltófutó Csapatbajnokság országos döntőjét. A III-IV. korcsoportban a Marcali Mikszáth Kálmán Általános Iskola az előkelő 4. helyezést érte el.

Csapattagok: Tamasián Bernát 8.a, Rácz Bence 8.a, Földényi Márkó 7.a, Hegedűs Zsolt 8.a, Trombitás Marcell 7.a

Felkészítő testnevelők: Böle László, Légrádi-Pék Evelin

„Tanár Úrnak tisztelettel..”

Időszaki kiállítás
dr. Gál József emlékére
a Marcali Berzsényi Dániel Gimnáziumban

A kiállítás előzetes egyeztetést követően látogatható.

Információ:

Marcali Berzsényi Dániel Gimnázium

8700 Marcali, Petőfi Sándor u. 16.

+36 85 510 643 • itkarsag@berzsenyimarcali.hu

Marcali Múzeum • info@marcalimuzeum.hu

NOSZLOPY-NAP

Marcali Noszlopy Gáspár Általános és Alapfokú Művészeti Iskola 2021. 09. 24-én próbákkal ünnepelte meg névadóját. Ezen a gyönyörű őszi napon a mozgás, a sport, sorversenyek, egyéni megméretetések kaptak főszerepet.

Az ünnepélyes megnyitó után a néptáncos művészeti iskolások szórakoztatták a közönséget. Ezt követően került sor egy vidám átmozgató bevezetőre. Különböző sportesemények követték egymást: az alsós gyerekek az iskola udvarán, a felsős diákok a Latinka-pályán mérték össze gyorsaságukat, tehetségüket. Csapatversenyben és egyéni próbatétel által is sikerlémmel gazdagodtak a versenyzők. Az ünnepélyes eredményhirdetést követően a helyezettek érmeiket és jutalmakat vehettek át.

A sok vidám, mosolygós gyermek arc bizonyítja, hogy jól sikerült ez a nap, a játék, az együttléti öröme igazi közösségi élmény volt. Köszönet a szervezőknek, pedagógusoknak, az iskola dolgozóinak, Horváth Mónika SZM elnöknek és szponzorainknak, akik támogatták rendezvényünket. Huszti Gábor, Marcali és Környéke Hagyományörző Ipartestület, Novomar Kft., MTKSZ Nonprofit Kft. és a Marcali Kenyérgyár. Csentei Gabriella

HIKMAN BÉLA NEVÉT VETTE FEL A SZAKKÉPZŐ ISKOLA

Október 1-én ünnepséget rendeztek az iskolában a névadó alkalmából. Az iskola főbejáratánál tablók olvashatók a mester életútjának állomásai, valamint az intézmény története. Az ünnepi öltöztetett tornateremben Kerner Krisztina igazgató köszöntötte a meghívottakat, majd

azt követően Huszár Mihály, történész-muzeológus beszélt Hikman Béla munkásságáról. Szabó Béla festőművész, nyugalmazott művésztanár, Hikman Béla unokája pedig régi fényképekre és jegyzetekre hivatkozva idézte fel a család történetét.

PÁLYAVÁLASZTÁSI BÖRZE A NOSZLOPYBAN

A Marcali Noszlopy Gáspár Általános és Alapfokú Művészeti Iskola idén újra megrendezhette a már hagyományossá vált Pályaválasztási Börzét. A rendezvény célja, hogy Somogy és Zala megye középiskolái egy helyen bemutatkozhassanak, és minél több információt osszanak meg a továbbtanuló diákokkal és szüleikkel. A börzére a marcali általános iskolásokon kívül számos környékbeli településről érkeztek érdeklődő tanulók. Ebben az évben 12 középiskola mellett a Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara Somogy Megyei Területi Szervezete, a Ziehl-Abegg Kft. és a Marcali Rendőrkapitányság is képviseltette magát. A helyszínen lehető-

ség nyílt pályaválasztási és továbbtanulási tanácsadás igénybevételére is, ahol Szalay Miklós pszichológus nyújtott segítséget. A népszerű eseményt idén is sokan látogatták meg, akik hasznos ismereteket, tapasztalatokat gyűjthettek a bemutató intézményekről. Köszönjük a Marcali Noszlopy Gáspár Alapítványnak, Horváth Judit főszerzőnek, iskolánk tanárainak és szülői munkaközösségének, a Kotán cukrászdának, Nemes Endre vállalkozónak a rendezvény lebonyolításához nyújtott segítségét! Zajcsukné Páhi Katalin

AVATÁS ÉS ÚJRASZENTELÉS

Az első világháborúban hősi halált halt fia, a horvátkúti illetőségű Bájhober István emlékére állított a feltámadt Krisztust ábrázoló szobrot az édesanyja. A kovácsoltvas kapuval záródó fülkében elhelyezett alkotást az elmúlt csaknem száz esztendő alatt alaposan kikezdte az idő vasfoga. A Huszár Mihály történész és dr. Mészáros Géza önkormányzati képviselő irányításával szervezett példamutató civil összefogással - különböző magánemberek és szervezetek, köztük az önkormányzat anyagi támogatásával és persze rengeteg munkával - az emlékművet szakszerűen és gyönyörűen helyreállították, az újra teljes pompájában ragyoghat.

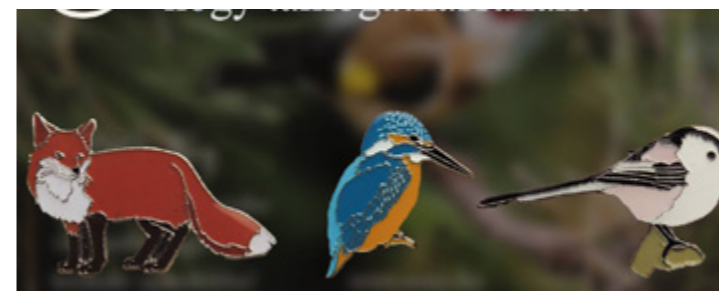
IDŐSEK KÖSZÖNTÉSE

Marcali Város Önkormányzata nevében Bereczk Balázs alpolgármester köszöntötte az idősek világnapja alkalmából a város nyugdíjasait a Marcali Művelődési Központban. Ezt követően átadták a Családokért Közalapítvány által kiírt rajzpályázat díjait. Molnár Ágnes képviselő asszony

és Pápai Éva kuratóriumi tag adta át a gyerekeknek „Az én nagyszüleim” című rajzverseny elismeréseit. Az ünnepséget Palotás Ágnes zenés műsora zárta.

MADARAS JELVÉNYADOMÁNY KAMPÁNY A KORZÓBAN!

A Marcali Művelődési Központ is csatlakozott az országos méretű „Madarbarát Magyarország” társadalmi szerepvállaláshoz. Országosan immár több mint 500 helyen lehet kapni a Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület állatos kítűzőit, melyek megvásárlásával bárki támogathatja az egyesület munkáját a természetvédelem jegyében. 500 Ft adományért cserébe egy elegáns, szépen kidolgozott, élethű jelvény választható ajándékba. Madarak, emlősök, virágok és még sok más kítűző közül lehet választani, melyek kedves meglepetésként vagy díszként szolgálhatnak kicsiknek és nagyoknak egyaránt.

A Marcali Kulturális Korzóban is megtalálható adománypersely minden összege számít, amit egy jobb világ reményében fektetnek be az emberek, a madarak és a természet számára. Így a hozzájárulásával bárki részesévé válhat egy olyan közösségnek, akik a madarak és a természet védelmével foglalkoznak és valódi segítséget nyújtanak. Tegyük közösen a természetvédelemért!

KAJLA PECSÉTELŐ PONT A KULTURÁLIS KORZÓBAN!

Idén júliustól a Korzóban is lehet pecsétet szerezni a Kajla útlevélbe! Továbbá a nyár folyamán a Kajla album matricáinak csereberéjére is lehetőség volt, amit a jövőben is szívesen lebonyolítunk, ha Kajla kutyus újabb kalandokra indul. Jelenleg még a kék útlevél van érvényben, és aki az ország bármely Tourinform irodájából szerez vagy szerzett ingyen képeslapot, az 2021. december 31-ig a Magyar Posta bármelyik fiókjában ingyenesen feladhatja. Kajlával felfedezhetők Magyarország csodái és játszani is lehet az ingyenesen letölthető mobilalkalmazás segítségével is. Hamarosan pedig minden általános iskolás alsó tagozatos diák részére eljuttatja a Magyar Turisztikai Ügynökség a 2021/22-es tanév új, sárga színű Kajla útlevélét!

HOGY IS VOLT? – DÉGHY LÁSZLÓ ÉS DÉGHY GÁBOR TESTVÉREK

Sorozatunkban a városban évtizedek óta sikeresen működő családi vállalkozásokat szeretnénk bemutatni. Nem csak az üzleti tevékenységüket, hanem a mögöttük rejlő embereket is. Bizonyára mindenkinek ismerős a Déghy Bt. elnevezés, hiszen nemcsak a város intézményei, üzemei, gyárai állnak velük kapcsolatban, hanem a környéken élők is. 25 éves Bt.

-Mi az eredeti szakmájuk?

-Déghy László: én híradásipari műszerész vagyok, majd informatikus mérnöknek tanultam. Gábor kereskedelmi szakközépiskolában érettségizett, majd ő is informatikus mérnök oklevelet szerzett.

-Honnét a vonzódás az informatika irányába?

-Még általános iskolásként 36 éve kaptuk az első számítógépünket, a középiskolákban is még kialakulóban volt ekkor az elterjedésük. Kezdetben a C16-osok, majd a C64 gépek jöttek. Aztán mentünk Ausztriába beszerezni az eszközöket, bővítettünk. Internet is csak 1996-tól volt elérhető először a cégeknek, majd a magánszemélyeknek.

-Az iskolák elvégzése után rögtön cégalapításban gondolkodtak?

-1995 körül nehéz volt elhelyezkednie a pályakezdeőknek, így ez volt az utolsó lehetőségünk arra, hogy a tanulás mellett dolgozhassunk is. 2000-ig a Petőfi utcában volt az üzletünk Schillinger Andrással. Külső munkákban már nagyon hamar Horváth Zsolt is velünk dolgozott.

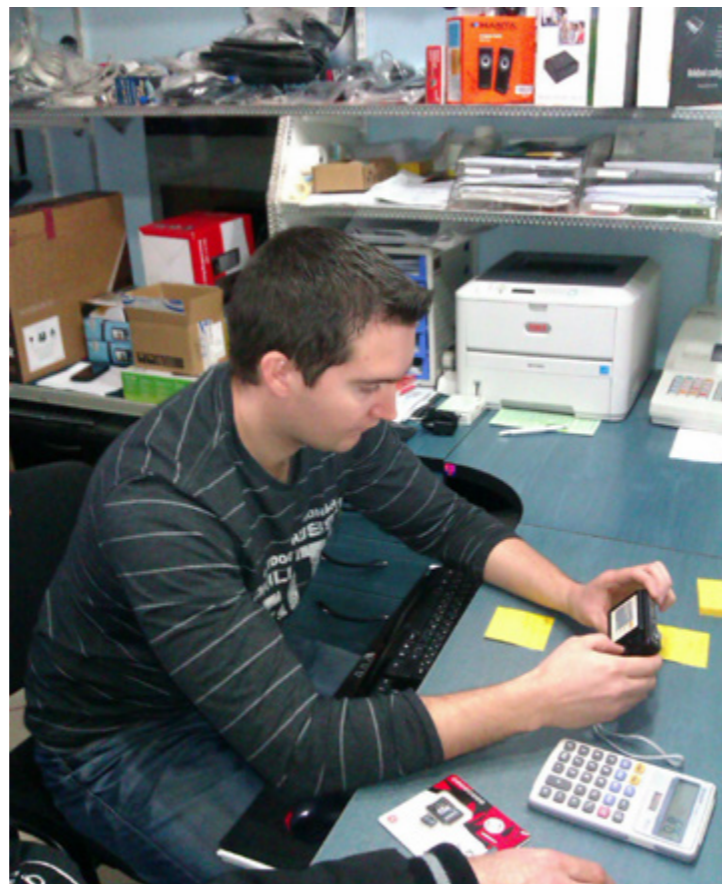
S ahogy Gábor végzett az iskolával, csatlakozott hozzám. Használt elektronikai, informatikai cikkekkel, de új gépekkel is kereskedtünk a legelején. Nem igazán szerettük ezt a helyet, zajos volt, nem lehetett eléggé a feladatokra koncentrálni. Nagyon sok nehézség után kaptuk meg azokat a munkákat, amivel tovább tudtunk lépni. Aztán gyorsan új helyet kellett találnunk, kevés volt a kiadó helyiség akkoriban a városban. Kruppai Győző segítségével költöztünk át ide a Liget utcába. Ez nyugodt hely, kedvesebb a számunkra, s több időnk jut a javításra is a kereskedelemmel szemben. Az elején több hasonló vállalkozás működött a városban, ma már mi maradtunk csak.

- Milyen nagyobb megbízásaik vannak?

-Somogy és Zala megye több településén, általános és középiskoláiban alvállalkozóként internetes rendszert építettünk ki megrendelésre. Buzás Jánossal együtt kis csapatban vállaltuk a feladatokat. Sok munka fellelőpíteni, megjavítani az operációs rendszereket a gépekre, így többnyire

hétvégén csináljuk ezeket a hálózatépítéseket. A legnagyobb segítséget mindig a várostól s a környező településektől kaptuk, a nehezebb időszakokban segítve pályázataikat egy kiszámíthatóbb munkahelyé váltunk. Vidéken Pl. Lengyeltótiiban a kábeltelevízió és a művelődési ház beszállítói voltunk évekig, segítettünk a számítógépparkjuk kiépítésén. Most pedig a városközpontba szeretnénk kamerát tenni, ami népszerűsíti Marcalit, a tervek szerint a Mester Étterem felett lesz ennek a helye. Berta Imre nagy segítség volt ennek a megszervezésében. Ha kapunk engedélyt a fürdőhöz is teszünk, hisz meg lehetne rajta nézni máshonnan is, milyen idő van, sokan vannak-e a strandon. Kéthelyen is készítettünk ilyen, talán az új homlokzatra újra felkerül.

-Mi jellemzi ma az informatika használatot Marcaliban?

-Nagyon sokan lemondtak már az asztali gépekről. Inkább tableteket, telefonokat vásárolnak. Ezek egyre kisebbek, egyben bonyolultabbak lesznek. Nagyon gyorsan kell reagálnunk minden változásra, hogy ne menjen el mellettünk a technológia. Ugyanakkor meg kell tartanunk a régi technikák ismeretét is, mert arra épül az egész. Így pl. tápegységben Mádi Ferenc munkatársunk a profi szakember. Most még tudunk javítani eszközöket, de ebből a jövőben egyre kevesebb lesz majd. Marad a beszerzés.

-Meséljenek kicsit a családjukról!

Déghy Gábor: A feleségem Déghyné Kovács Rita, az Industrie Elektrik Kft. dolgozója ügyintéző munkakörben. Egy gyermekünk van, Barnabás, aki Keszthelyen logisztikát tanul.

Déghy László: Déghyné Ivusza Judit a feleségem. Tanítónő Zalaszántón, de elvégezte a jogi egyetemet is. Két gyermekünk van, Dávid másodéves a Pécsi Tudományegyetem Állam-és Jogtudományi Karán. Marcell még általános iskolás. Ő egyébként segít nekem nyaranta, szétszedi a gépeket például. Én Keszthelyről járok be dolgozni Marcaliba, ami nem baj, szeretek vezetni. De laktunk Kéthelyen is, amikor a feleségem ott kapott szolgálati lakást, vagy a család nyaralójának tetőterében Balatonkeresztúron. Végül húsz éve Keszthelyen lett az otthonunk, de minden ideköt Marcaliba. Úgy szoktam mondani, ott alszom.

Ezzel kicsit védem a magánéletem, hisz Gáborhoz gyakran be is csengetnek munkaügyben az emberek, ha az üzlet már zárva van. Mindketőnknek az a legjobb érzés, hogy a szüleinkkel és barátainkkal együtt egy szerethető városban dolgozhatunk.

- Van hobbijuk?

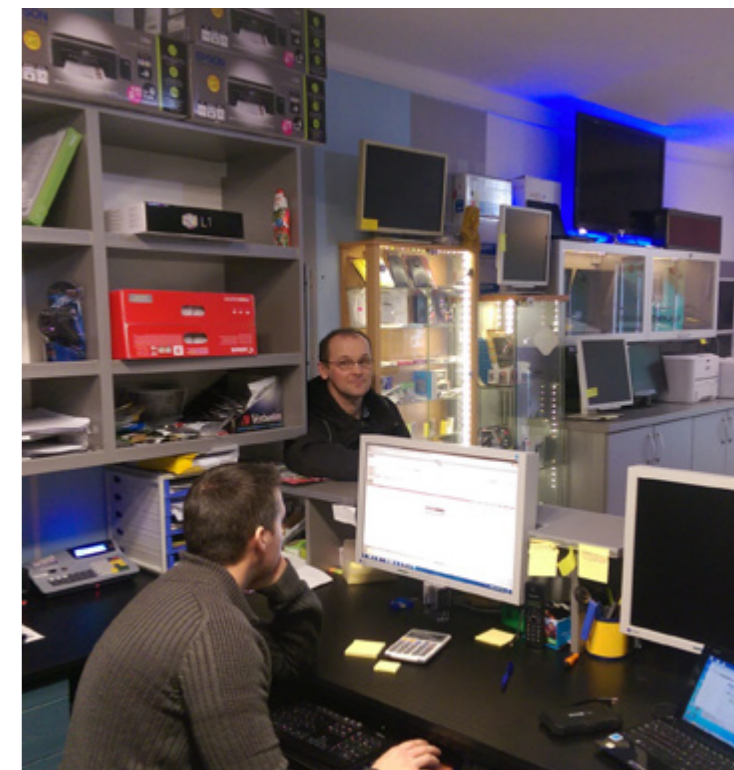
- Szerencsénk van, mert a hobbinak egyben a munkánk is. Igyekeztünk mindenhez is érteni, de ez nem baj, hogy nem sikerült. Olyan nagy ezen a területen a technikai fejlődés, hogy ezt nekünk is nehéz követnünk, ráadásul az informatika legtöbb része egy különálló szakma lett (programozás, javítás, hálózatépítés).

Gábor: Kondizok az edzőteremben. Lányoknak segítek az izom növelésének elsajátításában.

László: Hobbim a ház körüli munka, vések, vizet szerelek, festek, próbálok autót javítani.

- Mi a szépsége a munkájuknak?

-László: Azt szeretem, ha elvonulhatok és nyugodtan dolgozhatok. Gábor inkább a kereskedelmi részt viszi. Ő a szoftver, én a hardver vagyok.

-Mi a jövő az informatikában?

Minden ami kicsi, de mi azt már nem fogjuk látni olyan kicsi. Minden eszköz a telefonunkon fog futni, mindent onnét irányítunk majd.

ENERGETIKAI ELEMZÉS KÉSZÍTÉSE, LAKÓHÁZAK ENERGETIKAI KORSZERŰSÍTÉSE ELŐTT ENERGETIKAI TANÚSÍTVÁNYOK KÉSZÍTÉSE

Mika László Energetikai tanúsító, Építészes tervező szakmérnök • Marcali, Jókai u. 27. • E-mail: mika.laszlo60@t-online.hu

Telefon: **06 30 285-4982**

Az ideális felújításhoz a következőkre kell törekedni:

A lehető legnagyobb energia-megtakarítást érjünk el. A következő 25-30 éves felújítási ciklusban a lehető legkisebb összköltsége legyen.
Költség optimalizált szintre történő felújítás.

Az épület fűtésének éves hőenergia igény számítása.

Az energetikai elemzés alapja. Az épület energia igénye alapján célszerű mérlegelni a korszerűsítés mértékét.

A korszerűsítés megtérülési idejének számítása. Épületgépeszeti rendszer korszerűsítése.

A legoptimálisabb fűtési és melegvíz-ellátási rendszer kiválasztása az adott épületre.

Megújuló energiaforrások alkalmazása.

Napelem rendszer tervezése az épület energia igényéhez, napelemek száma, a rendszer teljesítménye és költsége. Mikor érdemes napelem rendszert telepíteni. A hatékonyság tovább fokozható, fűtésre optimalizált hőszivattyús klímaberendezéssel.

MARCALI MŰVELŐDÉSI KÖZPONT PROGRAMJAI

10.13-11.25-ig: Molnár Gergely: Feketén/ Fehéren c. kiállítása az Amatőr Alkotók kiállítóterében.

10.20- 12.01-ig: V7- A Veszprémi Művészeti Céh hét képzőművész alkotójának csoportos tárlata. Helyszín: Kulturális Korzó Kortárs Galéria

11. 04. 15 óra: „ Egészségtudatosság idősebb korban” Rácz Luca egészségfejlesztő előadása. Helyszín: Kulturális Korzó Mozi terem. A belépés ingyenes, regisztrációhoz kötött!

11.13. 16-18 óráig: Márton-napi lámpás felvonulás a Kulturális Korzótól.

11.13. 7-12 óráig: Garázsvásár , Piac tér

11.15. Téli Kultúrablak a Künzelsau téren

11.24. 19 óra: **Kóhalmi Zoltán: Történeken bármi c. önálló estje.**

Dumasínházi előadás. Helyszín: Művelődési Központ, a részvétel regisztrációhoz kötött. Belépő: 4190 Ft

11.27. 13-17 óráig : Adventi családi kézműves műhely. Helyszín: Kulturális Korzó. Belépő: 500 Ft, a program regisztrációhoz kötött.

11.27. 17.00 óra: I. Adventi gyertyagyújtás, a Bóbita Óvoda közreműködésével. Helyszín: Boldog II. János Pál pápa tér

12.02. 15 óra: a Szironta együttes csengettyűkoncertje a Künzelsau téren.

12.02. 16.30 óra: Amatőr alkotó kiállításának megnyitása.

Helyszín: Kulturális Korzó Amatőr alkotók tere

12.03. - Téli Kultúrablak Horvátkúton

12.04. 10-17 óráig: Játssz velünk! Mikulásnap felnőtteknek és gyerekeknek a Kulturális Korzóban. 10-12-ig. Adventi Korzó Csata , Civil szervezetek részvételével

14 óra: A Motte által meghirdetett gyermekrajz pályázat kiállítás megnyitója (Mozi terem) (A kiállításon szereplő rajzok készítőinek ingyenes a belépés.)

13-17 óráig: Korzó-Legoland, Korzó Disney Kastély fotófal gyerekeknek. TársasBázis. A délutáni programokra a belépő: 500 Ft, a programokon a részvétel regisztrációhoz kötött.

12.04. 17 óra: II. Adventi gyertyagyújtás, a Berzsényi D. Gimnázium diákjainak közreműködésével. Helyszín: Boldog II. János Pál pápa tér

12.04-19-ig: Korzó Manók akcióban , Szabadtéri kereső játék

12.09. 16.30 óra: Civil'Art- Helyi és a járásban élő amatőr alkotók kiállításának megnyitója. Helyszín: Kulturális Korzó Kortárs Galéria

12.11. 7-12 óráig: Garázsvásár a Piac téren

12.11. 17 óra: III. Adventi gyertyagyújtás a Mikszáth úti általános iskola diákjainak közreműködésével. Helyszín: Boldog II. János Pál pápa tér

12.11- 19-ig: Jézuska Postaládája (részletek a honlapon és plakáton)

12.18. 17 óra: IV. Adventi gyertyagyújtás. Hittanos diákok közreműködésével. Helyszín: Boldog II. János Pál pápa tér

A programváltoztatás jogát fenntartjuk!

A rendezvényeken való részvétel az aktuális járványügyi szabályok figyelembevételével valósulhat meg! Információ: 85/ 510-448, ill. a Kulturális Korzóban személyesen (Marcali, Múzeum köz 2.)

MARCALI NAPLÓ

ÖNKORMÁNYZATI MAGAZIN

Felelős kiadó:

Marcali Város Önkormányzata

Felelős szerkesztő:

Horváthné Csoszó Gyöngyi

Nyomdai kivitelezés:

Domonkos Nyomda, Marcali

Fotók: Marcali Portál

Pédányszám:

készült 5000 példányban.

Ingyenes kiadvány

Nyilvántartási szám: 831268

ISSN szám: 2416-0539